

Markéta Bendová: Interpretace Mojžíšova života podle Řehoře z Nyssy v návaznosti na myšlení Filóna Alexandrijského

Disertační práce Markéty Bendové byla předložena na katedře filosofie UK-ETF v září 2018. Práce má všechny požadované náležitosti. Formální úprava v hlavních bodech odpovídá požadavkům, jež jsou na písemné kvalifikační práce kladený. Práce má 176 stran a 904 poznámek pod čarou. Obsahuje český a anglický sumář a seznam použité literatury rozdělený na "prameny" a "sekundární literaturu".

Již dlouhý nadpis prozrazuje, že práce je *mnohovrstevnatá*. Postavu *Mojžíše*, jak ji známe ze *Starého zákona*, ztvárnil *Filón* v alegorickém spisu o ctnosti. Na něj navázal *Řehoř z Nyssy* v odlišně zaměřeném spisu o duchovním životu člověka. Do nadpisu se nevešel další myslitel *Órigenés*, který významně ovlivnil Řehořův způsob uvažování, ani řada dalších spisů, s nimiž autorka zasvěceně pracuje, zejména s Řehořovými *Homiliemi na Píseň písni*. Rozmotat klubko spletitých vztahů mezi jmenovanými postavami a spisy muselo být dílem nemalé erudice a trpělivosti.

Práce je rozdělena do tří hlavních kapitol věnovaných Filónovi Alexandrijskému, Órigenovi a Řehořovi z Nyssy. Krátké, ale pečlivé pojednání o Órigenových exegetických zásadách (str. 70–79) ukazuje, jakým způsobem mohl Órigenés ovlivnit Řehořovu recepci filónských motivů. Tato kapitola, skromně nazvaná "pouhé intermezzo" (158), přesahuje mojžíšovský kontext disertační práce a lze ji číst i jako samostatnou studii. Předchozí a následující kapitola mají podobnou strukturu: autorka (1) představuje ten či onen spis *De vita Moysis* a zasazuje ho do tvorby toho či onoho autora, (2) předkládá Mojžíšův obraz podle příslušného spisu, a (3) popisuje exegetické zásady příslušného autora. V dalších třech podkapitolách pak u obou autorů sleduje tři obdobně formulovaná specifická téma. Zde se chronologický postup práce nenápadně, ale oprávněně převrací a autorčiným myšlenkovým východiskem se stává mladší spis Řehořův; ptáme se tedy, zda a kde se Řehoř mohl u Filóna inspirovat při formulaci svých názorů (4) na lidskou dokonalost, (5) na poznávání nepoznatelného Boha, a (6) na otázku, kdo a jak se může stát prostředníkem mezi Bohem a lidmi (což je v Řehořově případě spojeno s nenápadnou, ale nezbytnou christologickou aplikací [162]).

Alegorická metoda exegese bývá kritizována za svou schématičnost, odtrženost od života. Jak snadno se Mojžíš či jiná známá postava stane věšákem pro strnulé obrazy ctnosti! Autorka ve svém odborně odpovědném, a přitom čtivém spisu ukázala, že to není případ Filónova ani Řehořova stejnojmenného díla. Ne náhodou se Filónův popis rozvoje duše a její nenasylné touhy po dobru (45–48), i Řehořův důraz na neustálou změnu jakožto existenciální rys každé bytosti (94–95), opírají o žánr biografie, konkrétně pak o biografii Mojžíšovu. Veškerá teorie začíná historií (86), veškerá exegese začíná u konkrétního člověka a jeho životního příběhu.

Předložená práce vynikajícím způsobem splňuje požadavky kladené na disertační práci. Proto navrhoji, aby byl Markétě Bendové udělen titul "philosophiae doctor" (PhD.) ve studijním programu "P61010 Filosofie" ve studijním oboru "Filosofie".

Praha, 5.11.2018

Mgr. Jan A. Dus, Th.D.